

ת"פ 14004/04/12 - מדינת ישראל נגד שלום רחבי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27 ינואר 2014

ת"פ 14004-04-12 מדינת ישראל נ' רחבי

14020-04-12

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

שלום רחבי

הנאשם:

נוכחים:

בא-כוח המאשימה - עו"ד נעמה פנן ומר דני דינבורסקי (מתמחה)

בא-כוח הנאשם - עו"ד אמיר ברכה (ממשרד זאב אלוני)

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מונחת לפני בקשה לביטול צו של"צ, שהוגשה על-ידי שירות המבחן.

יצוין בפתח ההחלטה, כי מדובר בבקשה יוצאת דופן במובן זה שבית-המשפט אינו מתבקש להפקיע את צו השל"צ ולהטיל חלף זאת ענישה ממשית אחרת, אלא שירות המבחן מבקש לבטל באופן חריג את צו השל"צ ולהשאיר בעינו את עונש צו המבחן.

לעניין מעשי הנאשם, נסיבותיו והטעמים בעטיים ניתנה בכורה לשיקול השיקומי, ובית-המשפט הגיע למסקנה כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה כלפי מטה, אני מפנה לגזר-הדין המפורט שניתן ביום 11.07.13.

בהתאם לגזר-הדין, בו הטלתי על הנאשם של"צ בהיקף של 200 שעות ובהתאם לתכנית השל"צ, התייצב הנאשם, הביע רצון להשתלב במסגרת השל"צ, התקבל למסגרת של"צ במפעל מוגן והותאמה לו תכנית קונקרטי, התואמת את מגבלותיו. יצוין, כי המגבלות פורטו בגזר-הדין ובתסקיר, ובתמצית, מדובר במי שסובל מלקות ראייה בדרגה קשה וכן, ממצב נפשי קשה והוא מטופל תרופתית.

עמוד 1

בהתאם למפורט בתסקיר שירות המבחן, לאחר שהנאשם ביצע מספר שעות של של"צ ונעשה ניסיון לשלבו במספר תפקידים, כשלא היתה כל טרזניה לעניין אופן התנהלות הנאשם בהתאם ליכולותיו ומגבלותיו, נמצא כי אינו מתאים לביצוע השל"צ במקום אליו הופנה בעמותת אנוש.

שירות המבחן ציין, כי נשקלו חלופות אחרות, אלא שלאור המגבלות והיכולות, אין מסגרת התואמת את צרכיו הנפשיים והפיזיים של הנאשם.

שירות המבחן הדגיש את נכונות הנאשם לבצע את כל שנדרש ממנו במסגרת השל"צ, אך את הקושי האובייקטיבי לעמוד בכך. כמו כן, צוינה העובדה כי הנאשם משתף פעולה בצורה תקינה וראויה במסגרת צו המבחן.

בא-כוח הנאשם מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בנסיבות החריגות שנוצרו, לבטל את השל"צ ולא להטיל ענישה חלופית או נוספת זולת הצהרתו כי אין לנאשם התנגדות לחתום על התחייבות להימנע מעבירה.

באת-כוח המאשימה עומדת על חומרת המעשים בנסיבותיהם וסבורה כי אין די בנתונים שנמסרו על-ידי שירות המבחן, ועותרת לחזור ולשלוח את הנאשם לשירות המבחן.

לא מצאתי הצדקה להיעתר לעתירתה זו והתסקיר המונח לפני משקף מאמצים ברורים שנעשו לצורך שילוב הנאשם במסגרת של"צ, שתתאים למגבלותיו ושוכנעתי כי הצהרת שירות המבחן שאין מקום אחר, חלופי התואם את המגבלות והיכולות משקפת את המציאות כהווייתה. אמנם באת-כוח המאשימה לא ציינה דברים אלה באופן מפורש, אך מטיעוניה משתמע כי אם בכוונת בית-המשפט לבטל את השל"צ ובהתחשב בחומרת המעשים, יש מקום לענישה חלופית נוספת, שתשקף את המעשים בנסיבותיהם.

לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים, הגעתי למסקנה כי יש מקום לביטול צו השל"צ.

לעניין ענישה חלופית ו/או נוספת - בהתחשב בכל הנתונים שהוצגו לפני, אני סבורה כי יש מקום להוסיף לגזר-הדין עונש של התחייבות להימנע מעבירה. כמו כן, בשל ביטול צו השל"צ והחשיבות שבהליכי השיקום, אני סבורה כי יש מקום להארכה של תקופת המבחן.

לפיכך, אני מורה על ביטול צו השל"צ, לצד העונשים שנגזרו על הנאשם.

אני גוזרת עליו את העונשים כדלקמן:

א. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות בהן הורשע. לא יחתום - ייאסר לתקופה של 10 ימים.

ב. צו המבחן שהוטל לתקופה של 18 חודשים בגזר-הדין המקורי מוארך לתקופה של 21 חודשים, היינו 3

חודשים נוספים מעבר לתקופה המקורית שנקבעה.

בית-המשפט חוזר ומבהיר לנאשם את המשמעות של אי עמידה בתנאי מבחן וסמכות בית-משפט לחזור ולגזור את דינו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

עותק מגזר-הדין יישלח לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת